

: 26

עין משפט
גר מצוה

ל' א מ"י פט"ו תלכות
 מעה"ק הלכה טו:
 ל' ב ג מ"י שס הלכה י:
 ל' ד מ"י שס פ"י הלכה
 יא:
 ל' ה מ"י שס הלכה י:
 ל' ו מ"י פ"א מהל' נדרות
 הלכה י:

מוסף רש"י

הריני נזיר מן הגזירות
ומן הרבולה. נזירות
דעלה לא שייכא כזו נזירות
דקדוקה ^{מא} הריני נזיר מן
הגזירות וכו' כשא"ל
נזיר. דכון דאמר הריני נזיר
אלא עליה דאמר וזי הדך
ואמר מן הגזירות ומן
הדעילה לא ואמר כלום
דכונה אינו נזיר. דכון
דאמר מן הגזירות לא שייך
סוּם נזירות בגזירות
ודעילה. (דור 20)

יבין גרשום

הכל סוף מילתא נקט דלעיל וי"ל
דקשאו ליה דכי אמר הרי עלי לחמי
תודה ביאת תודה מן המעשר כמו
האומר הרי עלי מזה מן המעשר
לחמה מן החולין: **מעמא** ראב"ר
תודה הא לא אבר תודה לא. מימא
מאי קשאו ליה אין א' הי' דרווקא
כלומר הרי עלי מזה בלא להא
אלא אמר לחם בלא תודה לא להא
לעיל א' מפרס דסוף מילתא נקט
אלא א' פירש כדמילתא בלא
תודה לא: (תורה) היא ויחםה
מן המעשר יב' בימי לא בני דלא
בייתי. א' יש פי' שכחזו בזה וכי לא
כגי בלא מימי לחם מן המעשר הלא
ודאי א' הכי אלא מן החולין כחא
ודאי ברה ונראה שזה עתה סופר
שזין אדם יכול ליישב ובמדומיקים
מנאמ' וכי לא כגי בלא מימי כדרייהו
מן המעשר הלא ודאי א' הכי שניה
מן החולין כחא ועוד ברה וכי פירש
כקוט' במתני' ו' וזה לשונו תודה
היא ולחמה מן המעשר ביאת כמו
שנר' ובמהל מפרס דמאי ריאי לאו
חובה ודלא ד' א' הכי שניהם מן
החולין דשפיר עבד אלף א' רל' קמאר:

בשלמא לחזקיה נתיחא ליה אל
ב"ש היא מאי שמור ושמעת
לחמה רבא אמר שמור הבא
כן (תורה) והיא ולחמה מן
ורב חסדא אמרי רצה מביא לך
אלא ממועות מעשר שני רב
מחיי מעשר שני אמר מחיי
רבי ירמיה קמיה דרבי יודא
אבל מחייטין הלקוחות יז במעות
אמורא אפי' מחייטין הלקוחות
ואימא מעמא דידך אימא מעמא

לחורו: חלל חמשת מעשר שני מביא
לחורו ב' דלית מביא ב' מחשיב

ואם חסר הכי על טורו מן החולין ולחמה
בש' חסידים בלחם בלכך הכי ידד וחסר לחם
מן המעשר שטח מן החולין [דשמי] ענד
אל [וינא] גמשת מן החולין [דשמי] ענד
טורו לחור חסר חמלה וחסר חס' כיון אלא
פלוט. לחור מביא חלל חס' כי חסמנה רב
לחורו חס על טורו חלל חס' נפטר לחם
ממיו דלדן דמלה אל פיסת בלחם: לחם
בש' עמא דקרחינן בש' נטחנת וסובס' ו'
כס דכור בלחם חסר חור רב מן החסר
דחשיב לחמה ולחמה: כריני עוד מן
מיומ מן שטח: בש' אורחיס' ו' חס
חור בלחם חס' אל פייט עוד כס אלא. חס

ואם אמר כר' עלי מודה מן החולין הוצא אמר ר' מן החולין זה יהיה ליה דבר שבמחנה: **מדר** כמו שאמר הילול ועיקר ה' מן החולין כמחנה להביא לא

תורה "עלי מן החולין ולחמה מן המעשר ביא" היא ולחמה מן החולין תורה ² מן המעשר ולחמה מן החולין ביא ¹⁶ : היא ולחמה מן המעשר ביא ולא ביא מחיטי מעשר שני אלא ממעות מעשר שני ¹⁷ אמר רב הונא האומר "הרי עלי לחמי תורה מביא תורה לחמה מאי טעמא מידע ידע האי גברא דלחם בלא תורה לא אקריבי ויהי תורה לחמה באמר והאי דקאמר לחמי תורה סוף מילתא נקט תנן תורה מן המעשר ולחמה מן החולין ביא כמה שגדר ¹⁸ ואמאי כיון דאמר לחמה מן החולין ביא היא ולחמה מן החולין שאני התם דכיון דאמר תורה מן המעשר נעשה כאומר הרי עלי לחם לפטור תורתו של פלוני אי הכי רישא דתני תורה מן החולין ולחמה מן המעשר ביא היא ולחמה מן החולין הכא נמי נעשה כאומר הרי עלי תורה לפטור לחמו של פלוני הכי השתא בשלמא לחם למיפטר תורה אתי תורה למיפטר לחם מי אחיא ת"ש האומר "הרי עלי תורה בלא לחם וזבח בלא נסכים כופין אותו ומביא תורה ולחמה וזבח ונסכים ¹⁹ טעמא דאמר ⁶ ¹³ אבל לא אמר תורה לא ה"ה ע"ג דלא אמר תורה ואידיך דקא בעי למיתנא וזבח בלא נסכים דלא מתני ליה נסכים בלא וזבח תנא נמי תורה ¹⁰ ¹² אמאי נדר ופתחו עמו הוא אמר חזקיה הא מני בית שמאי היא דאמרי תפוס לשון הראשון דתנן "הריני נזיר מן הגדולות ומן הרבילה ב"ש אומרים נזיר ובית הלל אומרים אינו נזיר רבי יוחנן אמר אפילו תימא בית הלל באומר אילו הייתי יודע שאין נודרין כך לא הייתי נזיר כך אלא כך ומאי כופין דקא בעי הדר ביה תא שמע האומר הרי עלי תורה בלא לחם וזבח בלא נסכים ואמרו לו הבא תורה ולחמה וזבח ונסכים ואומר אילו הייתי יודע שכן לא הייתי נזיר כופין אותו ואומר לו ישמור ושמעת לך" יוחנן קשיא אמר לך ר' יוחנן הא דאי אמר אבוי שמור הבא תורה ושמעת הבא ודר ולחמה ושמעת שלא תהא גריל לעשות מעשר ביא ביא לא סני דלא מייית רב נחמן רצה לא ביא ¹¹ ¹⁴ ולא ביא מחיטי מעשר שני ומן זבח חסדא דאמרי תרווייהו לא שנו אלא דין הלקוחות ממעות מעשר שני ביא יתיב יתיב וקאמר לא שנו אלא מחיטי מעשר שני מעשר שני ביא א"ל רבי אתה אומר כן אני נעוץ מעשר שני לא ביא ואימא טעמא דרבי א דידך תורה מהיכא קא ילפת תל משלים ושלמים

וְלַחֲמָה: אֲנִי אוֹמֵר אֶפְּלוּ (ט) בְּחִטֵּין הַלְקוּחִין (ח) מִמַּעַשֵׁר שְׁנֵי
ר שְׁנֵי: מַשְׁלֵמִים. שְׂבָאִין מִמַּעַשֵׁר שְׁנֵי וְתוֹדָה אֶקְרִי שְׁלָמִים

דעם "בת"

[illegible]

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. שמר ושמעת את כל
הדברים האלה אשר אנכי
מצוה למען ייטב לך
ולמנוח אחריך עד עולם כי
תעשה הטוב והישר בעיני
י אלהיך: דברים יב כח

הגהות הב"ח

(א) נט' טעמא דלמך תורה
אכל: (ב) שם ראמאי נדר:
(ג) רש"י ד"ה הכא נמי וכו'
של פליגי דביתר הכי שגד
לסבא מן המעשר ולחזו
בדחילין שגדו נרימא:
(ד) ר"ה לא מתני ליה הכי
וכי אין סופין: (ה) ד"ה נדר
וכי נדרו ענין אחר מ"ל
סופים כרס: ממקח: (ו) ד"ה
מחא סופין וכו' מלחא ומשני
לכח סופין:

גליון הש"ס

תשוב' ד"ה תורה ובר' ולא
בצי' מידה. ע"ן לקחן קב
ע"כ מד"ה הא מצי:

זימה מקובצת

[illegible]

הפסוקים ממשר שני (י' הכה) נמי ואמר מהרהים דלמה דארמיין בספרך דארמי אלא יחית' יודע ניות דחכי נמי אלא אמר הרי עלי לחם בלא תורה הוי ליה למסור ברוסין (י' הכה) פירוש שני שכתוב בהן דעל תורה מן התורה ולחמה מן החילין הגאון דפרך ואל סני דלא יחית' לחמה מן התעשר ולא נתיאר דסאי פריך דארבורא כיא משמע ממי שאמר כלך נראה דפרך מן התורה השמעע כיא ממי שאמר: